

[Villemoes.]

Klage. Herefter skal ingen vide sig sikker. Ifølge den nuværende Lov er det dog saaledes, at der skal klages, nu er der ingen, som skal vide sig sikker mere, nu har den højtærede Minister foruden det øvrige store Arbejde, han varetager — og han nøjes jo ikke med 8 Timers Arbejde, det ved vi alle —, ogsaa den Opgave at gaa paa Skalpejagt og se efter, hvor han nu skal slaa ned. Det skal kun være Ministeren, som til hver en Tid har Ret til dette, og af den Grund tillader jeg mig at forespørge, hvilke Hovedlinier den højtærede Minister agter at følge i dette Forhold.

Derefter vil jeg gerne sige nogle Ord om Forskellen paa mit Partis og mine Synspunkter paa den ene Side og Regeringens Synspunkter paa den anden Side paa dette Lovgivningsomraade. Jeg tillader mig at henvise til, at vi fra Venstres Side adskillige Gange og nu sidst i det andet høje Ting i Lovforslags Form har fremsat vor Opfattelse af, hvorledes denne Lovgivning skulde være. Jeg vover at paastaa, at mangt og meget kunde have været anderledes i vort Land, dersom vi havde faaet Tilslutning til vort Forslag, thi for det første: vort Forslag var fyldestgørende til Opfyldelse af de Formaal, der skal fremmes, for det andet: ved fri Vareimport kan vi faa betydeligt flere Varer her til Landet for de samme Penge, som vi har til Disposition, og med de mindskede Priser for Varer paa det udenlandske Marked skulde man dog mene, at det ogsaa maatte være Landets ansvarlige Regerings Opgave, at vi fik købt mest muligt for den sparsomme Valutamængde, vi nu har, i Forhold til, da Landbruget og de andre Eksporterhverv havde mere taalelige Priser paa deres Eksportartikler. Den nuværende Form bringer afgjort Varefordyrelse, og den bringer ogsaa inden for adskillige Brancher Vareforringelse.

Jeg vil i øvrigt hævde, at vi fra Venstres Side selysagt ikke ønsker tøjlesløse Tilstande i vort Land. Vi har givet Udtryk for det selvfølgelige, at Danmarks Nationalbank indtil videre skal være fritaget for Pligten til at indløse Sedler med Guld, men vi har ønsket Importen frigivet med den Begrænsning for de to Trediedele af Importvarerne, at disse skal tages fra de Lande, som vi handler med. Det er jo en Nødvendighed, for at vi kan være i Stand til at opfylde vore nuværende og fremtidige Handelsoverenskomster med de Lande, der tager Varer fra os, og de Lande, vi faar Varer fra. Vi ønsker, som ogsaa gentagende sagt, selvfølgelig en Lovgivning mod Kapitalflugt.

Vi ønsker selysagt ogsaa en Lov mod paa-viselig Dumping, idet sund dansk Industri eller andet Erhverv naturligtvis ikke skal ødelægges som Følge af særlige Tilstande i andre Lande. Vi ønsker ikke dansk Levefod fastlagt paa Basis af f. Eks. japanske Lønninger eller Sulteløn et eller andet Sted, aldeles ikke.

Men hvad er det for øvrigt, Regeringen vil opnaa ved denne Lovgivning? Ja, den højtærede Minister har jo nævnt de tre Hovedformaal for Valutaloven, men det er en fundamental Misforstaaelse af Regeringspartierne og den højtærede Minister at mene, at disse tre Hovedformaal opfyldes. Jeg skal i den Anledning tillade mig at sige følgende, idet jeg tager de tre Hovedformaal i den Rækkefølge, som jeg nu mener er den rigtige.

Jeg begynder da med det største Formaal, det, som vi vel i almindelig Tale kalder det handelspolitiske. Om dette har jeg allerede sagt, at vi ved fri Vareimport kan faa betydeligt flere Varer til Landet for de samme Penge, end vi faar nu. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at den nuværende Indkøbsform nok koster danske Forbrugere mindst 100 Mill. Kr. aarlig. Der er større Mænd, som har sagt det samme. Den Spændetroje, hvori Dispositionerne er lagt, er ikke gratis for danske Forbrugere. Dette, at Handelsstanden er gjort umyndig, er ikke nogen helt gratis Historie for vort Land, og i øvrigt har vi Eksempler nok paa, at Ministeriets System kan stille sig hindrende i Vejen for dansk Eksport. Man bør her efter min Mening klare sig, hvad Ministeriets Mening i Grunden er. Skal Loven hemme fremmed Indførsel, skal Loven formidske Indførselen, eller skal den blot regulere Indførselen derfra, hvor vi har vore Salgsinteresser, eller skal den fremme Selvforsyningen? Rigsdagens Beslutninger herom er livsvigtige for alle i vort Land. De er af livsvigtig Betydning for vort Landbrug, for vort Fiskeri, for vor Eksportindustri, for vor Skibsfart, for vor Handel, for os allé. Regeringen indtager her et Standpunkt, som, hvis det fastholdes ret længe, skal ende i Elendighed for det arbejdende danske Folk.

Ser jeg paa den dansk-tyske Handelsoverenskomst — jeg glæder mig over, at den højtærede Udenrigsminister er til Stede —, mener jeg at kunne sige, selv om jeg som de fleste af Rigsdagens Medlemmer ikke kender dens Detailler — vi ved jo, at det gaar meget gehejmt til —, at den er særdeles godt egnet til at aabne Befolkningens Øjne, hvad angaar Importens Betyd-